

ტყობინა? ნაპოლეონის დატყვევება? ამას
გაზეთები უნდა? შეულო „ღროების“ გარ-
ჩენში ეხლა ცოცხალი მოლაპარაკვე გა-
ფეხიც ბევრი აღმოჩდენ! ასე გაშინჯე,
თხელო, ჩვენ ამ საქმეში კინალამ ფრან-
გიშებს არ მოვასწარით: ამას წინეთ ერთს
უსულ გაზეთში წავიკითხე, რომ ვიღაცს პა-
ტი ცოცხალი გაზეთის ნომრების გამოცე-
მუნდომებია, ე. ი. ჩვეულებრივი გაზე-
ს ნომრების მაგიერ, რაც ანბავი გაზეთში
ამჟერი იქნებოდა, რამდენიმე პირს გააზე-
აგინებდა და ესენი მემრე ივლიდენ და
კავებდენ იმდებას. ახლანდელმა ომია-
რაში ჩვენში ბევრი უყნოც აალაპარაკა და
მისანა ცოცხალი გაზეთებიც აღმოგვიჩინა.
უ შენც დამეთანხმები, მკითხველო, ეს კარ-
ის საქმეა: ერთმანეთში ჩეუბს და მუდამ კინ-
ლობას, სხვების ომზედ და ცხოვრებაზედ
კუსს ლაპარაკი; მაგრამ ტყუილს რომ ჩაკე-
ნებენ ხანლისხან, ეს კი ვერ არის მოსაწონი.
ა აღტაცებით მოსდისთო, იტყვი. მართლაც
ომ მოდი და ნუ ჩაწებებ რასმეს ნაპოლე-
ონის დატყვევების ანბავში; მაგალითად: „წა-
კურეს მხრები და მიგვარეს პირ-და-პირ კო-
ოლოს!“ უკაცრავათ, მკითხველო: ერთობ
ორს შეგატოპინე. ახლა კი ჩემი რიონის

ს რიონი პატარა სოფელი არის; ის რეა,
უცხრა ვერსზეა მოშორებული შუთაისჩედ
შეიღოვთისკენ. შუთაისიდან რომ გვმოდი-
ა ჯერ სოფელს ვერ დაინახავ, თვალებში
მოება ჩრდილოეთისაკენ მაღალი მთა, რო-
საც ლე ჩე მის მთას ეძახიან *); და-
ვლეთით მდინარე რიონი ჩაუკლის, რომ-
ის გაღმაც მთები ველა და ლელვ-შავა არი-
ონ, მფარველნი ზამთარში დასაელეთის ქრე-
სავან. მომატებული ნაწილი თავთ სოფე-
ლ რიონისა ისეთს მაღლობზე დგას, რომ
უათ დაინახავთ ზოგიერთ გარეშემო მდე-
ბე სოფელებს თავიანთ კორტოხებზე (პატა-
რ მთებზე) წამომდგარი აზნაურების სახლე-
ოებრთ....

მდინარე რიონს გარდა, რომელიც მარცხე-
ბე გვერდით ჩამოუდის ჩენ სოფელს, თითქ-
ვ ყოველ მოსახლე კაცს აქვს აქ საკუთარი
რო, ცივი, წმინდა და მშვენიერი დასალე-

^{*)} ეს მთა ამ თვის ცხრას დასთოვა.

ეთ. მს არის ამათი „სულის მომბრუნებელი“ დევინის სიძვირის დროს. ამ სიკეთესთან რო-
ონში ჰაერიც, როგორც სხვა ბევრ მმერეთის
სოფლებში, მშვენიერი და მარგებელია.
სამწყხაროთ, ის კი უნდა ვთქვათ, რომ,
თუმც ასე მშვენიერი მდებარეობა და ჰაერი
აქვს სოფელს, მაგრამ მცხოვრებლები ძალიან
ემდურიან აქაურ მიწას და იმის მოსავალს.
ნამუშევარი რაც სხვა მმერეთის სოფლელებს,
ისიც მოპყავთ აქაც, მაგრამ არც ერთი იმათ-
განი სამყოფი არ მოსდის; ისეც ღომს უფ-
რო ემაღრიელებიან. მს ითქმის საზოგადოთ
მოსავლიან და ცუდ წელიწალზედაც. წრევან-
დელ მასავალზედ კი არ ამბობენ სამდურავს;
მხოლოთ ღვინოზედ ნურავინ ეწვევით წელს
იმარელ კაცს და მათ ჩიტებში ჩეენ სოფ-
ლელსაც. მს ახალი ხილი და ახალი საჩივა-
რი არ არის: დიდი ხანია რაც ულვანობა მმე-
რეთს სწვევია, მეტადრე ძვემო მმერეთსა: ვი-
საც არ შეხვდები და რაზედაც არ დაუწყებ
ლიაპარაკს, პირველათ ღვინოზედ მოპყება ტი-
რილს და საჩივარს: „ისე თქვენი მტერი, რო-
გორც ის წელს წამხდარიათ“ შემოგჩივლებს
იმერელი. „სხვას ვინ ჩივა, ნეტავი შენის ბე-
დნიირებით, სიკედილზედ რომ მივარდე, სა-
ზიარებელათ წვეთს ვიშვენიდე.“

სუჟირ ძალია გააჭაროს ულვითობა იქნება
სოფლის კაცისათვის და მეტალზე საწყალი
მუშა-კაცისათვის, მაგრამ მე ვიცი სოფლები,
საცა, კარგი წყლის უქონლობის გამო, მცხო-
ვრებლები უფრო ცუდს მდგომარეობაში არიან.
„მაღლობა ლმერთსო“, ხშირათ გამიგონია
ჩეენებური გლეხსასაცან, ოლონც ციცი წყაროს
წყალი და მჭადი ნულარ დაგველევა და, რა
გაეწყობა, ულვინობას რავარც იქნება გაუძ-
ლებთ. იმათ იყითხონ, სადაც არც ლეინო მო-
ლის და არც წყალი უკარგათ, თუ არა ჩეენ-
ში ეს ლეთის გაჩენილი მაინც კარგი გვაქეს.“

რიონში ას ოც კომლ კაცზე მეტი არ იქ-
ნება მცხოვრებლები; ადგილი კი, როგორც
საზოგადოთ მდერეთის სოფლებს, დიდი უჭი-
რაეს. ამ ას ოც კომლ კაცში რეა მოსახლე
აზნაურია, სამი გვარი კაცი, და დანარჩენი კა-
გლეხნი არიან, ოცდა ოთხი გვარის კაცი.
მცხოვრებლები ისე მოშორებით დგანან ერ-
თერთმანეთზედ, რომ, ერთს რომ ცეცხლი
მაჟიდოს, მეორეს მოსაშეველებლათ მოსელამ-

მის სრულიად დაქრომას აპირებდა, პატარა
ბაჭი გამხმარ ბალას და ნეშვს აყრიდა სო-
კელ ფერფლზე.
საჭმელ-სასმელი ამ ხალხს ისე შემოკლე
ბული აქვს, რომ თითქმის მუდამ ის პურში
ხესს ურევს. და ამ გვარი შეეიწორებოული
ცხოვრება იმას ტანათაც აპატარავებს, ხან-
საც აკლებს და სილაზათესაც ართმევს. ტეინ
ზე და გონებაზე ხომ რაღა ლაპარაკი უნდა
ეისაც მათში მარჯვენა და მარცხენა ხელი
გარჩევა შეუძლია ერთმანეთიდან, იმას იმ ქვე-
უნდა მოვაწეოდ და მოვაწეოდ.

კაცი კულტურული კუს ეთნიკა. მე ბერი საზარელი ჩამების თქმა შემიძლია ამ ხალხის მდგომარეობაზე, მაგრამ ეხლობოდ ერთ მხარეს ავწერ: სიღრიბის დაუგუნდურობის გამო ამ ხალხში გაურცელებულია ერთნარი ავათმყოფობა (კოლუნა), რომელიც იწყება შით, რომ თავის კანზე კაცომის ძირი უსივდება და შემდგომ თმა ერთ მეორეს ეკვრება, ისე რომ თავზე კაცს დაბალი დამებული და საზარლათ მტკიცანე ნაბადედება. მაშინ კაცი ერთ ლერს თმას ვერ მოკიდებს ხელს ისე, რომ ავათმყოფმა ვა ვა

— გლახით ღრიალი არ დაიწყოს.
— მს აკათმყოფობა გადამდებია, და ამ ავათ
მყოფობით იღუპება მთელი მხარე; ყველას
თვის აშერა საქმეა, რომ ამ აკათმყოფობი
მიზეზი ცუდი სადგური და გაჭირებული ცხო
ერებაა, შაშასადამე მისი მოსპობა შეუძლებე
ლი არ უნდა იყოს; — მაგრამ ასი და ორას
წელიში რაც ის ათასობით ლუპაეს ხაოხს

აქები არიან ჩაჭის სოფლები, სადაც მცხოვ-
რებლები ჯვუფ ჯგუფათ დგანან — აგრეთვე
მართლის, მახეთის და რუსეთის სოფლებ-
შიაც ასეა. რიონში ამდენ მოსახლე-
ცლებებში ძალიან იშვიათად შეხვდე-
ბით შემძლე კაცს; იშვიათია რომ რომელსამე-
გლებს მთელი წლის სარჩი მოსდიოდეს; ორი
სამი მოსახლე მაინც ისეთები ვიცი, რომ,
არამც თუ ერთი წლის, ორი თვის სარჩის მო-
ცუანაც გაუჭირდებათ. წელს კარგი მოსავალია,
მაგრამ ამათ წელსაც ნამუშევარი ან სათხოე-
რაო და ან სასყიდლათ დაურჩებათ. მს მარტო
ჩვენ სოფელში არ არის: საზოგადოთ იმერეთ-
ში ამისთანა გაჭირებულ გლეხებს ხშირათ
შეხვდება კაცი. ამის უმთავრესი მიზეზი არის
მიწის ნაკლებობა და ზოგიერთი სხევა გარემო-
ება: ჩვენ სოფელში ამ მიზეზებს მიწის სიცუ-
დე, უნიყვიერობაც დაემატა. რაონის გლეხ-
კაცობაში თქროს და ვერცხლის ქამჩიან გლე-
ხებსაც შეხვდებით. მსენი არიან ხელოსნები:
ოთხი თუ ხუთი მოსახლე კაცი მჭედლები
ყოველ გვარი რკინეულობისა — სამეურნეოს
და საჩხობრივისაც, რომელთაც უჭირავთ ერთი
სოფლის კუნძულთაგანი, სადაც გამართული
აქვთ თავის სამჭედლოები.

სასიხარულო ის არის, რომ ამ პატარა ღა-
რიბ საზოგადოებას აქვთ თავის პატარა. შეკო-
ლა, რომელშიც სწავლობს შეიძლი ყმაწევ-
ლი—ოთხი გლეხისა და სამი აზნაურის შეი-
ლები. როგორც მასწავლებელმა და თავათ
შეგირდებმაც მითხრეს, ოთხი თვეა რაც სწავ-
ლა დაუწყიათ და ამ ოთხ თვეში, როგორც შე-
ჩემი თვალით დაფრინებუნდი, კითხვა კარგათ და
ცოტა წერაც უწავლიათ დედა-ენაზედ. თვი-
თონ მასწავლებელს სწავლა შეთაისის სასუ-
ლიერო სასწავლებელში დაუსრულებია და
ლარიბთაგანი არის; ის ამ სოფლის მცხოვრე-
ბი არ არის, მაგრამ ამ კეთილი საქმისათვის
ყოველ დილით მოდის ხოლმე თავის სოფ-
ლიდან. ჰერჯერობით შეკოლისათვის უშოგ-
ნია ერთი სასოფლო სასამართლოს სახლის
ოთახი, რომელშიაც ყოველ მხრით თავისუფ-
ლად დატრიალებს ქარი. ზაფხულში ამ ოთახს
კიდევ არაფერო უჭირს და ზამთრისათვის კი
ღმერთმა შეინახოს: ფეხ და თავ-ში შეველა ყმა-
წევილები კი არა, მეტელიც ვერ გაძლებს მიგ.
სამემრისოთ, როგორც მასწავლებელმა მითხ-
რა, აპირებს შეკოლისათვის პატარა სახლის

და კაცს ჯერ ხმა არ ამოუღია იმის მოსასპო-
ბლათ: თმის ავათმყოფობა, სიღარიბის გა-
მო—ეს აბა რა შესაწყნარებელი ტანჯვა უ-
და იყოს ჩეენ თვალში?.

+

მინახავს მე კიდევ ერთი უშველებელი, დი-
დი ქალაქი, ჩრდილოეთის ინგლისში: მან-
ჩესტერი. მე მივეღი ამ ქალაქში საღამოს ათ
საათზე, იანვარში, წემიან ღამეს. კაზარმებ-
საეთ ერთნაირათ აშენებული უშველებელი
სახლები მარტო ფაბრიკებით და მაღაზიებით
იყვნენ საცავი.—მარტო დაბლა ეტაჟა, მიწის
ქვეშ, დაუტოვებიათ მუშა-ხალხისთვის, რომე-
ლიც ათი-თუთხმეტობით ყრია ნამიან სარდაფე-
ბში, და—გამორჩინას იმით სცილდება, რომ
ზამთარ-ზაფხულ სარდაფის პაწაწინა ფანჯ-

რებს ლია ტოვებს.
იმ სალამოს მე ორი-სამი საათის განმავ-
ლობაში დავეძებდი უცხო ქალაქში ერთი ჩე-
მი ნაცნობის სახლს. ამ ძებნის დროს მე რომ
სარდაფის ფანჯრიდან ამოსული ჰაერის სული
მეცემოდა, მიკეთოდა, ამოდენი ფეხის ალაგი რა-
საჭირო უნდა იყოს, ან ასე საქვეყნოთ, ქუ-
ჩაში, რათ უნდა გამოიყოდეს მათი სული

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରକାଳୀଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିଚୟ ଦିଲ୍ଲିଜିନ୍ କରିଛନ୍ତି ।

၁၃. ၂၀၁၉ ခ.၊ ဧပြီလ ၁၈ ရက်နတ်နေ့၊ ၀၇—၁၀ နာရီအတွင်း
၁၄. ၂၀၁၉ ခ.၊ ဧပြီလ ၁၈ ရက်နတ်နေ့၊ ၀၇—၁၀ နာရီအတွင်း

କୁର୍ବାଳେଟିକ

„ჰეტერიბურლის უწყებების „კოროესპონ-
დენტი იწერება ნიჟნი—ნოვგოროდიდან ერ-
თი ადვოკატის სიკედილს. აი როგორ არის
აწერილი ეს ადვოკატი: „იკობ ზამიატინი იყო
ახალგაზდა, ძალიან კარგათ განათლებული კა-
ცი; ის იყო ისეთი ადვოკატი, როგორიც, საუ-
ბეღურად, ძალიან იშვიათად მოიპოვება ჩევნ-
ში: ზამიატინი თითქმის მხოლოდ სისხლის
სამართლში დამნაშავების დასაცელად გამო-
იოდა ხოლმე აჭარს სასამართლოებში და
ხშირათაც იხსნიდა იმათ დასჯისაგან, თავის
მჭერებეტყველი დაცითა. უნდა გენახაო, რო-
გორ თანაუგრძნობდა და როგორ გულს-მო-
დგინეთ სცდილობდა მიცვალებული, რომ რო-
გორმე დაეხსნა სასამართლოში დარიბი დამნა-
შავე, რომელსაც მომეტებულ ნაწილათ კავეკ-
საც არ ართმევდა ამ დაცისათვის. ჟოველ სა-
ქმეს და ყოველ დამნაშავეს ის პატიოსნათ ეპ-
ყრობოდა, ანგარ-მოყვარეობა არ დაუშლიდა
იმას, რომ დარიბი და გარემოებისაგან დანაშა-
ულობაში ჩაერცნილი კაცი დაეცვა დასჯისა-
გან სასამართლოს წინ. ჟენასკნელ დროს ამ
პატიოსან კაცს იმდონი საქმეები ჰქონდა და იმ-
დენ შრომობდა, რომ ჭლერქში ჩაერდა და
უდროოთ გადაიცვალა. ჟეველაზე უფრო აქ-
ური ღარიბი ხალხი სწუხს იმს სიკედილსა და
ის შეუძლო დამნაშავეები, რომლების დასახ-
ნელათ იმან თავის სიცოცხლე წაავო.“

*) მე ვგონებ, ახლაც ბევრი იქნებოდენ ყმაწევი-
ლები, რომ სხვა გადასახადი არ შემოსწორებოდათ: ამ
კაშთ აქ ვეკლესიას აშენებენ და ეს უჭირვებთ საქმეს.

ანათ და ერთნაირათ გაჭერტლიან ბული იყვნენ გარედან; მთელ ქალაქში, ქუჩებზე სულ-დგმული არა ჩნდა რა; ფანჯრები ყაველგან დაკეტილი და მწვანე ფარდებით ჩამოფარებული იყვნენ. და მთელ არე-მარეს აწვა მოშავო, სულის შემგუბეველი, კომლიანი ნისლი, რომელ შიაც დიდის გაჭირებით ატანდა ნევსებიერით წმინდა და ძელამდი გამტანი წვიმა.

მრთი სიტყვით, ქუჩაში მოსიარულე კაცის-თვის ქალაქი დაძინებულ სამეფოს გავდა, რომელ შიაც ცოცხალი ძალიც არ იძოებოდა; მაშინ მე, რომ დავეკალ ვისმეს, არ დაეჯვერებდი, თუ ამ ქალაქში 460,000 მცხოვრებია, მაგრამ ცოტა ხნის შემდგომ, როცა თავი აფრიე, და სახლის თავებზე დაუბოლოვდელი ბუხრის წვერები დავინახე, და როცა თვითონ ციხის-ტოლა სახლის კედლებიც შეინძრენ მაშინების მუშაობით, მაშინ გამახსენდა, რომ მთელი ამ ქალაქის მცხოვრებლები თავიანი

Ոմ գլուխ մյ ճացարց ռոտես ուշ եղուո „կան
Քռուրա“, ուց հոռած արց յրտ Տամոյին ռոտ
եթու առ Մյզքյուլցար: Եւ Տայից Մյմօնցոմուն
տցուն Թյունդա զալագքելուն. Թյահամ, հոռց
Շյուագլուն Տան Ցոն Ծայծինդուն, և Տահացը
Բյուն ցացարց, Ծայնեաց, հոռ Իյմո ուցուրո Ցյ
Հանցու Թյանից Քրյունուն Կոմմուան-Նուլուն ուուցմուն
Քյածուն Տորոցուտ ցայ՛մազյենուն և Իյմ Ցորուսեց
Շյաց Թյուրո Ցյաւեթունդա. Սեցունուն Եցկրյուց
Տյուլ յրտուանատ Հալապ Ցյուտուանու Թյուրուտ ցամուն
Ցիսիթուանին. և Կուռմի Խուսուուտ ու Վիւնուն:

ჩეენმა ადვოკატებმა რომ ცოტაოდენი ყუ-
რადლება მიაქციონ ამისთანა მაგალითებს, მეო-
ნი, ურიგო საქმეს არ იზმენ. ვინ ეტყვის იმათ
რომ სრულებით უზღველათ იშრომონ, მაგრამ
ისეთი ფულის მოკეთეობა და იმ რიგათ და-
ვიწყება ამ ფულებისთვის ყოველი კაცური გრ-
ძნობისა, როგორც ჩეენ ადვოკატებზე ისმის
მოსაწონი საქმე არ არის.

„მოსკოვის უწყებებში“ სწერენ, რომ ამ
შემოდგომაზე ოთხ მოცეია თასი სალდათი
უნდა დაეთხოენათ საშიახორიდვან, მაგრამ, ამ
ომიანობის გამოისობით, მხოლოდ ცხრა
ათასი კაცი იქნება დათხოული. ასე რომ
ჩვენი ჯარის რიცხვი აშენათ 600,000 კაცს შე-
ადგენს. ამ ჯარისთვის ახლა მსწრაფლ — სასრო-
ლი თოვლებიც და პატრონებიც დამზადებულია.

„კერძობურლის შწყებების“ კორექტონდენ
ტი იწერება 28. ავგისტის მდევიდგან: „ვ
ოთხი დღეა, აქ ლაპარაკობენ შავი ზღვის ფლო-
ტე. ხალხში ამბობენ, ვითომც დენერალმა
იგნატიევმა (რუსის ელჩია პოსტანტინოვილში)
გამოუცხადა მსმალეთის შმართებლობასთ, რომ
თერთმეტი ჯავშნიანი ხოლმანდი, რომელიც
რუსის შმათებლობის შეკვეთით ამერიკაში
დაუშადებით, ამერიკის ფლაგით, შემოვა შავ
ზღვაში; ამას გარდა იგნატიევს გამოუცხადებია
კიდევ, რომ 1856 წლის ტრაქტატებს, დაეკა-
რგათ ძალა და მნიშვნელობაო *). აჭათა-
ნავე სხვა ბევრს რამებს ამბობენ. შეიძლება
ყველა ეს ხმები გავარდა იმის გამოისობით, რომ
ამას წინეთ ტელეგრამა იყო, ვითომც ამერი-
კიდგან ჯავშნიანი ხოლმანდები გამოსულ-
იყოს.“

მსგავს კორრესპონდენცია იწერება, რომ, ამ უკან
ნახსენ ელი ომიანობას გამო, მდესაში თითქმის
სრულად შეჩერდა ვაჭრობაო და ყველანი
ომიანობის გათავებას ნატრულობენ და მოე-
ლიანო.

პეტერბურგში ერთი საზოგადოებაა, რომ-
ლის ღანიშნულება, ის არის, რომ რესეფის

არა აქეს შავ ზღვაზე სამხედრო ფლოტი.

მო გულს მირევდა... წარმოიდგინეთ, რომ
თუ ცხვირსა და ყელს მანჩესტერის ჰაერმა ეს-
რეთი საქმე უკვეს, ჩემი ფილტვს ჩაღა უნდა
დამზრულოთ.

Ա Տայքը Մյամետնցա թյ Թարթու ճ է Ե Յ Ճ ա-
հ օ Ը Ը Օ Ս Գանմալոնմա՛՛ն. Աթրա ողբիկր, Ցյո-
տեզելու, Հա Առնս Տիմրուցլու դա Եցորո Մի-
ւա Ֆյոնդյե օմ Եալքես, Հռամյելու Մյամի ամ
նուսլմա, Ըա Եմորատ Կո Սարյես Կոմլմա,
Թամինյեմ Ցպերլուտ, Ըուլ Փամրոյեմմա!

“ უნდა იცოდეთ, რომ ეს ხალხი, რომელიც
ამისთანა საუბედურო ჰაერში სცხოვრებს და
მუშაობს, კიდევ ბედნიერათ უნდა ითვლებო-
დეს, თუ ჩვენ გავიხსენებთ იმ მუშების მდგრ-
ამარეობას, რომელიც იშავეთ ინგლისში,
იმავე მანჩესტერის აქლიო-მახლო მაღანებში
და მარნეულების საკეთებელ ქარხნებში მუ-

შაობენ.—ჩაღა ბევრი გავაგრძელო, მმართვ-
ბლობას კამისიით დამოწმებულია, რომ ამ
უკანასკნელი მუშების სიცოცხლე თხუთმეტი
წლით უფრო მოკლეა, მინედ სხვა მუშების,
და საზოგადოთ მუშა-ხალხის სიცოცხლე და-
ნარჩენი კაცის სიცოცხლეზე ათი წლით უფ-
რო ნაკლებია.

მს გახლავს ინგლისში, რომელიც შეტის
შეტათ განათლებული, ხეირიანათ გაწყობილი
და მდიდარი ქვეყანაა. მაშ რა უნდა ხდებო—
დეს სხვა ქვეყნებში—მაგალითად სათათრეთში,
მთავრებრი და სხვი.

ამ წლის ნოემბრიდან ქალაქს ვლადიმირში ქა-
ების გიმნაზია გაიხსნება, თეოთორ ამ ქალაქის საზო-
დოების ხარჯით.

* * *

ვარშავიდან „მართებლობის მიუმშეში“
წერებიან, რომ ამ სექტემბრის 3-ს იქ გამართუ-
ლა სამეცნიერო ფამილიური კონფერენცია მსურველი ნახავს სხვა და სხვა გუთნებს,
ამჟელ და სალექტაშინებს და სიზოგადოთ ყო-
ელგარ მეურნეობის იარაღებს და აგრეთვე
ოფლის მეურნეობის და ოჯახობის ნაწარმო-
ბი წარიდეს (ნამიშვილი).

* *
განვითარებულ სამყოფო მუნიციპალიტეტის მიერ 1872 წლისთვის სრულად მზათ იქნებოდა. ამ ხანის მიერ კუთხით მუნიციპალიტეტის მიერ 1872 წლისთვის სრულად მზათ იქნებოდა.

პატერარა	ავათ	—	373	134	507
შორჩენილა	—	—	34	4	38
სომკედარა	—	—	141	47	188

ԵԱՀՅՅՈՅՈՒ

შეული საფრანგეთი პარიჟის დაცვაზე ჰუიქრობს ან-

* * *

მაკ-მაჟონის ჯარისა და ნაპოლეონის სედანთან და
ტუვების ამბავი ბორდოში (საფრანგეთის ქალაქი)
ხუთს სექტემბერს მოსულა; იმწამესვე აუზრებელი ჩალ-
ხი შეკრებილია ნაპოლეონის III-ის ძეგლის წინ, ქუ-
ჩებში, და დაუწყია ყვირილი და ბახი ამ უბედურ-
ბაზე. მა დროს ერთ ვიღასაც დაუკვირია: „ქეგლი დ-
ვამტერიოთ!“ იმავე მოუტანიათ მსხვილი თოკ-
გადაუტევით ყელზე ნაპოლეონის ძეგლისათვის, ჩამო-
უგდიათ ძირს და კისერ-მოტებილი ძეგლი წაუთავევი-
შვინარე გარენისაკენ და შეგ ჩაუგდაო.

* * *

სანებში გამოვიდა რუსულ ენაზე (ფრანცუაზუ
ლიდან ნათარგმნი) „შარბულიეს წიგნი, სახელა
„გერმანია 1866—1870 წლაში“ რომელშიაც ძ

ლიან ნათლათ და მიუღიომელათ არის აწერილი კ
სის პალიტიკა და იმის ჯარისტრულებას მოწვევი;
გრიგორ ცხადათ დაინტენს ტრანზისის ურ ტუშ ა
დელი ომის ნამდელი მიზნით. სხვათა შორის ჭ
ლიეს წიგნში ერთი შესანიშნავი შემთხვევა არის
განილი ბისმარქის ცხოვრებიდან: 1848 წ., რო
ხურებული რევოლუციური მოძრაობა იყო ბერ
ში, ბისმარქი იყო მარჯვენა პარტიის დეპუტატი
მთართებლობის მჩარე ეჭირა); ერთ სალამის ის
და პიერს სასმელათ სასტუმროში, სადაც შემცვ
იყო რამდინმებ რესპუბლიკელები და ისეთს რამ
სჯიდნენ, რომელიც ბისმარქს სრულიათ არ მო
და. „მოწყალეო ხელმწიფელ, უთხრა ბისმარქი ე
მემუსაიურეთაგანს, რომელიც ყველაზე უფრო წია-
ლაპარაკობდა, მოწყალეო ხელმწიფელ, თუ სანამ
სტუქანს არ დაუცლი, თქვენ არ დაცლეთ თქვენი
გილი და არ გადით გარეთ, ამ სტუქანს დაგამ
თავზე!“ იქვა და კიდევაც აასრულა. სანამ გა
ლი რესპუბლიკელები აზრი მოვიდონენ, ბისმარქი
უძახა მოსამსახურეს და ჰეთხა: „როგორ პლი
სტუქანი, რომელიც აიმ კაცს დაგამტერიე თავზე?“ მა-
ბულიე ამბობს, რომ პოლიტიკაშიაც ასე იქცევა
ევლობის ბისმარქით: თავის მოწინააღმდეგის გაუ-
ლებლათ, იმას თავის დღეში ახაფერი არ უქნათ.
* * *
სედანთნ გამარჯვების შემდეგ პრუსიის კა
ვილდელმს სალილი გაუმართავს თავის დენეროლიბის
შუა სადილობაზე კოროლს აუღია ხელში შე
დეინით სავს სტუქანი და დაულევი შემდეგი სა
რელონ: „დღეს ჩვენ უნდა დავლით ჩენი მნენ
მის სადლეგრძელო. იქვენ, უფ. სამხედრო მინისტრი
ჭონ-რომ, გალესეთ ჩვენი ხმალი; თქვენ, დენ
ჭონ-მოლტკე, როგორც რიგი იყო ისე მო-
სი ხმათა და ომინი არავთ ჭონ-ბისმარქ ჩინი.

ს ხმალი და თქვენ, გრაფო ჭონ-ბასმარჯო, ჩემ
ქმების წინ წაძღლით, მიიყვანეთ პრესა იმ მის
ხარისხმდი, რომელზედაც ახლა დგას! და დღით ა
ში პრის და ჩვენი მნენ არმას და დენერლები
დღეგრძელო!“

ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଉଚ୍ଚପ୍ରକାଶିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଉପରେ ଅଧିକ
ବାଲଦାତୀଙ୍କରୁ ଏହା ଏକ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଛି।
ମୁହଁ କାହାରୁଙ୍କ ଅଳ୍ପକାଳେ ଏହାକାରରେ ପରିଚାରିତ ହେବାକୁ
ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଛି।

დამიჯერებ, ჩემო მკითხველო, კაცის სა
ცხლე ათასჯერ უფრო ბედნიერი და ნე
იქტებოდა, გარშემო იმას გაშეშებული,
მოყვარე და თფილი-მოსკენებული
ლების მძებნელი პირების მაგიერათ, რომე
ლი იმისთანა პირები ეხიოს, რომელ
გულწრფელათ და მართლათ შეეძლოს ს
მე თქმა: აქ უნდა მოკედეთ.

ხომ ბევრი კაცი გინახავს, მკითხველონ, თ
თი, რომ თავის შინაობაში, ოჯახში, გ. ზეთ
ტანსაცმელს იცვამდეს, უჭაერო, ბეჭელ
ხებში წვებოდეს და უხეირო საჭმლით ბ
ბებოდეს, გარეთ კი, სტუმრათ, მშენებირათ
თვებოდეს და მომსელელის ჩინებულ დაბაბ
ში უცხო სასმელ-საჭიროით უმისი პინძლო
დეს! — იფიქრე, თუ გაწვირიან ებული და
ძური რამ იქნებოდა ეხლა კაცობრი
ღმერთს ჩენენდა სასაჩერებლოთ ტუმრობ
ერთმანერთის მიმახვა არ გაჟიხა: ამ
მა სისოლონიმ გავსწავლა ჩინენ სიშინი

სწორეთ ამ გვარივე საქმა ომი: ხუ
ხანდისხან ერთმანერთს თავბირს ომ ა
ტყრევინენ და მუდამ თავპირს დასამტ
ლათ არ ემზადებოლნენ, არც ერთი ს
მწიფო არ შემოიღებდა სხვა ქვეყნებში გ
გონილ სახეირო საგნებს. უკველი გ
განათლება იმით იწყება, რომ შეგ სხვა
ყნების იარაღს, თოფ-ზარბაზნ გს და
დრო გაწყობილებას იღებენ; შემდოგ
დის ტანსაცმლი და ბოლოს სწავლა,
რადგან ცაქამომდი სხვა საშუალება ა
უკონია კაცობრიობას ერთი ქვე უ
შეორებში სწავლის და განათლების გ გ
გველათ, ისევ ომი ვადლებერძელოთ,
ლიც ქვეყანაში ხეირიან წეს და პატ
გრძნობას ნერგავს.

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 25 Сентябрь, 1870 г.

୬. ମେଲିକିଶ୍ଵିଲିସ ଓ କା

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠଚନ୍ଦ୍ର ମହିମା ବିଜୁ ।